

for. Og så vil vi gerne henstille til ministeren, at ministeren gør kommunerne klart, at lige meget, hvor man bor i landet, skal hjælpen gives efter ens retningslinjer, hvad enten man bor ude i den syvende klitrække, eller man bor i midtbyen i København.

Jeg håber, det her bliver en god debat, og jeg håber, at mange af partierne vil slutte op omkring det.

Besvarelse

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er jo ikke uden grund, at vi her i Folketinget et par gange inden for de senere par måneder har diskuteret spørgsmålet om hjemmehjælpen, fordi det er nogle meget bemærkelsesværdige omlægninger, der er foretaget i et vist antal kommuner. Det er jo bestemt ikke kommunerne som helhed, der har foretaget de omlægninger, men i virkeligheden et mindre antal kommuner.

Jeg vil gerne starte med at understrege, at vi i virkeligheden befinder os i en helt ny situation, når vi snakker om hjemmehjælpen og hvordan vi sikrer, at hjemmehjælpen fungerer ordentligt og i overensstemmelse med den lov, vi har vedtaget her i Folketinget.

Når vi er i en helt ny situation, hænger det sammen med, at vi har fået gennemført, også her i Folketinget, mulighed for at anke hjemmehjælpen. Det lyder måske ikke af så meget, men i virkeligheden er det et meget grundlæggende nyt skridt, fordi vi jo har en lovgivning, som indeholder relativt generelle retningslinjer, og hvis vi så ikke samtidig har en ankeinstans til at konkretisere, hvad der ligger bag de retningslinjer, ja, så er det jo en situation, hvor borgerne er langt mere overladt til kommunernes fri fortolkning, end de er det i dag.

Udgangspunktet for mig og for regeringen, når vi snakker om hjemmehjælp og i det hele taget pleje til ældre, svage og handicappede, er det kommunale selvstyre, og jeg kan ikke forestille mig, at det kan gøres meget bedre, hvis man lavede centrale retningslinjer. Det var jo netop, fordi opgaverne bliver løst bedst muligt tæt på borgerne, at man overgik til det lokale selvstyre. Så udgangspunktet er, at der er det kommunale selvstyre.

Så kan man så sige: Jamen hvad så, hvis der er kommuner, der ikke forvalter selvstyret på en fornuftig måde i overensstemmelse med de

love, der er vedtaget her i landet? Så vil jeg for det første sige, som jeg også nævnte i indledningen, at det er jo i virkeligheden ganske få kommuner, vi taler om i denne her aktuelle situation. Det fremgår også af den seneste undersøgelse, som Kommunernes Landsforening har lavet, af, hvordan det ser ud på hjemmehjælpsområdet i hele landet, og hvor det jo fremgår, som jeg også tror, at de fleste af os ved fra selvsyn og på anden vis, at i langt de fleste kommuner fungerer hjælpen til de dårligt stillede faktisk godt.

Det andet, jeg også lige synes, der skal nævnes, er, at de kommuner, der har lavet nogle meget markante nedskæringer, faktisk har gjort det med henvisning til et ønske om at give de meget svagtstillede ældre en bedre pleje, altså at flytte nogle midler fra nogle grupper over til andre grupper.

Men når vi så siger: Jamen der er altså et mindre antal kommuner, der har givet anledning til en meget stor debat og bekymring også her i Folketinget; så er det netop, at vi har ankeinstansen, at vi har den mulighed at få afprøvet kommunernes afgørelse, ikke bare for et lokalt klageråd, der ikke har nogen kompetence til at omstøde kommunens beslutninger, men nu altså også for de regionale nævn, der har en mulighed for at omstøde kommunens beslutninger.

Og vi ser faktisk allerede nu tilløb til, at der er begyndt at komme afgørelser, ikke bare i ankenævnene, men også i tilsynsrådene. Det er jo bl.a. sket på baggrund af nogle besvarelser, som vi har givet i Socialministeriet, men der er også kommet en redegørelse fra Indenrigsministeriet, og det er bl.a. det, man nu ude omkring henholder sig til, når man begynder at træffe afgørelser og beder kommunerne om at tage nogle af deres afgørelser op til ny revision.

Så når spørgeren spørger, hvad jeg kan oplyse om sikringen af den nødvendige pleje, vil jeg sige, at så er de besvarelser til tilsynsråd og nævn omkring retningslinjer jo også en vigtig del af en indsats for at få de nævn til at fungere og ad den vej sikre, at loven faktisk bliver overholdt.

Men når det så er sagt, synes jeg, at det er vigtigt at sige: Hvordan arbejder vi så i hverdagen for at sørge for, at den hjælp, der bliver givet, er så ensartet, at den, som forslagsstillerne og også forespørgeren selv pegede på, gives efter de samme retningslinjer, hvad enten det sker i den yderste klitrække eller i en storby.